

Når solen skinner

Når solen skinner, bliver alting ligesom meget lettere. Vi kommer nemmere gennem arbejdsdagen, fordi vi ved, der venter en kold øl på terrassen. Vi tilgiver postbudet, at han nu igen har taget fejl af os og nummer 19, for det er nu helt dejligt med sådan en aftengåtur ned ad vejen. Vi får lyst til spontane grillaftener med familie og venner, for der er jo ikke noget så skønt som lyden af sprødt pølseskind i aften solens stråler.

Jo, der er noget ved sol og sommer, der påvirker vores sindelag. Ud over at bringe os i bedre humør, får det også rent bogstaveligt folk frem i lyset. På godt og ondt. Det er jo ikke os alle, der er født med solbrun lød, og synet af vinterblege danskere i den stærke forårssol kan nok forskrække én og anden. Kun synet af forbrændte, vinterblege danskere er mere forskrækkende. Solens tilsynekomst på vores breddegrader får desuden mange mennesker til at smide kludene, og pludselig kan en uskyldig gåtur gennem parken udvikle sig til et ufrivilligt nærstudie af afklædte maveskind og tatoverede endeballer. Eller koncentrationen på kontoret distraheres af behårede mandeankler og nedringede sommertoppe.

Det ændrede klima folder vores hjemmeliv ud i det offentlige rum. Du opdager pludselig, at naboen har en svaghed for bluesmusik fra 70'erne – og du erkender, hvor tæt hans terrasse egentlig ligger på din. Du kan overrasket konstatere, at genboens yngste er kommet over kravlestadiet. Du er vidne til lydsiden af diverse grill-arrangementer og lægger næse til utallige krydderiblandinger i branket udgave. Og på torve, i parker eller på offentlige græsarealer bliver der læst til eksamen, spillet fælles-guitar og flettet fingre.

Solskin og varme bringer os altså tilsyneladende tættere på hinanden, på spontanitet og livsglæde. Hvordan ville alting mon være, hvis vejret altid var godt, og temperaturen altid tillod afslappet sommerpåkledning? Ville vi blive mere overbærende og udholdende af dét? Tja, det kan i sagens natur kun blive ved gætterierne – og vi ønsker i praksis næppe at finde ud af det, for det ville formentlig være resultatet af en seriøs forskydning af klimabalancen og global opvarmning. Ser vi på sydeuropæerne, er der da heller ikke umiddelbart nogen garanti for, at bedre vejr giver lykkeligere liv. Danskerne ligger jo allerede højt i statistikken over livsglade folkefærd.

Ikke desto mindre kunne jeg godt ønske mig bare lidt mere solskin i hverdagen – flere solstrålehistorier ved kaffebordet, mere human opvarmning og mindre tilknapet danskhed i supermarkedskøen. Man kunne jo starte med sig selv og dele sol og vind lige mellem positiv tænkning og større tolerance.

Bragt i Nordjyske lørdag den 17. maj 2008